

TURISTIKA 2023 - Z. Novosadová, E. Floriánová

Řekli jsme dost! Dost posedávání v lavicích a ledabylému vyhlížení prázdnin a vydali jsme se prozkoumávat Chřiby, Hostýnsko-vsetínskou hornatinu, navštívit lázeňské Luhačovice a rozloučit se se školním rokem procházkou z Kroměříže do Kvasic a zpět.

I) Kroměříž - Roštín - Brdo - Bunč - Roštín - Kroměříž

V pondělí 26. června 2023 se na nádraží v Kroměříži sešla skupina deseti studentů naší školy napříč ročníky od kvinty po septimu, abychom se společně vydali na první projektový výlet - do nedalekých chřibských lesů, konkrétně na rozhlednu Brdo. V 9:20 hodin nás do Roštína odvezl autobus, v 10:00 už jsme byli na cestě vzhůru. Výhodou ranních výšlapů je vždy to, že nepotkáte nikde ani živáčka. Kromě lesníků :). Na Brdo jsme došli celkem rychle - ostatně nebylo to poprvé ani naposledy, co jsme sami sebe překvapili nasazeným a udrženým tempem, které nám tak pomohlo zkrátit odhadovaný čas potřebný ke zdolání vrcholových výškových bodů.

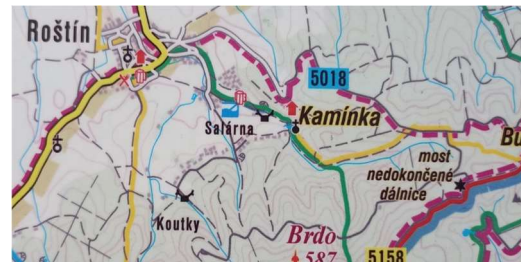
Z Brda už jsme se jen prošli s cílem občerstvit se na Bunči a odtamtud jsme se vydali zpět do Roštína.

Ušli jsme: **13,3 km**

Cesta nám trvala: 3:38:36

Celkové stoupání: 607 m

Maximální nadmořská výška: 645 m. n. m.

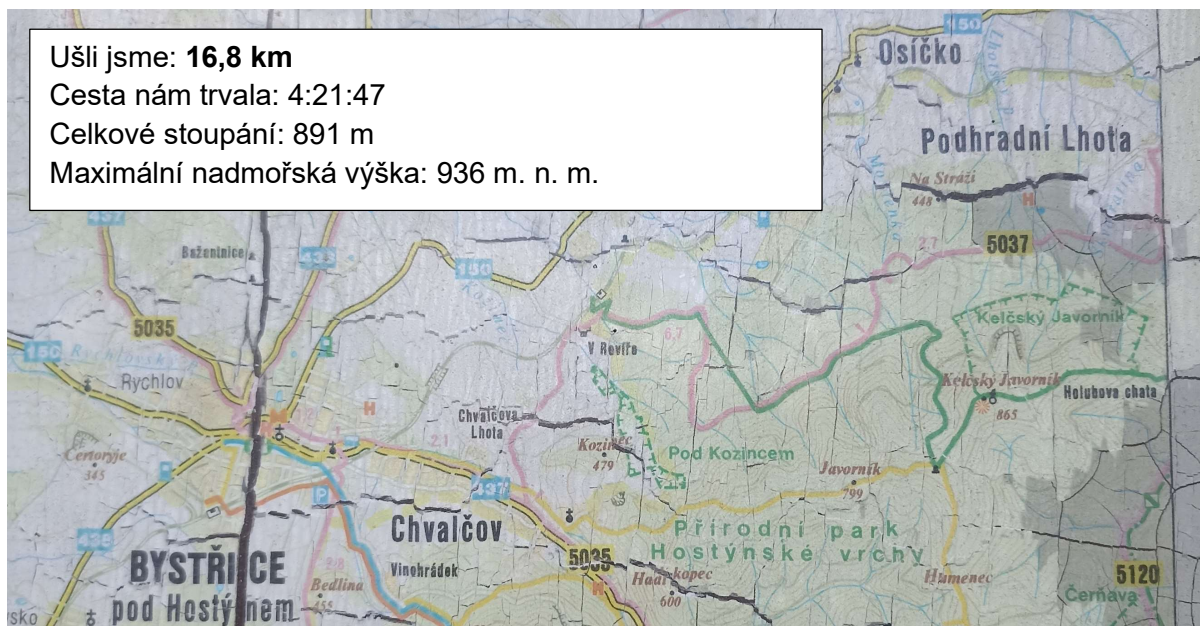
II) Kroměříž - Podhradní Lhota - Kelčský Javorník - Chvalčov - Bystřice pod Hostýnem - Kroměříž

Když už teď víme, že kopce zvládáme v průměrné rychlosti 3,7 km/h, že snadno a bez lapání po dechu zvládneme i prudší stoupání, vydali jsme se druhý den projektového týdne, v úterý 27. června, na nejvyšší horu Hostýnských vrchů - na Kelčský Javorník. Tentokrát jsme si museli přivstat, abychom se opět v deseti sešli na vlakovém nádraží a abychom nastoupili do vlaku, který nás v 6:47 odvezl přímým spojem do Podhradní Lhoty.

Před osmou hodinou už jsme ve dvojestupu mířili k nástupnímu místu pro výstup na rozhlednu, která byla veřejnosti zpřístupněna v roce 2015 a která zdobí Kelčský Javorník s aluzí a odkazem na tradici ohýbaného nábytku z Bystřice pod Hostýnem.

Stoupání bylo delší, ale výhledy nádherné, cesta příjemná, vzduch svěží po nočních deštích.

Ani ne za hodinu a půl po vystoupení z vlaku (a po 7 km chůze) jsme byli nahoře! Někteří dokonce ještě výš, protože se odvážili na rozhlednu až do jejího nejvyššího patra. U rozhledny jsme opět sami, svačíme a kocháme se :). Jakmile se mezi námi začnou objevovat členové jiné, mnohačlenné výpravy přicházející z chvalčovského směru, střídáme se s nimi a začínáme sestupovat směrem Chvalčov, z něj pak pěšky do Bystřice pod Hostýnem a po chvíli volna vlakem opět domů,

III) Kroměříž - Luhačovice - Pozlovice - přehrada - a zpět

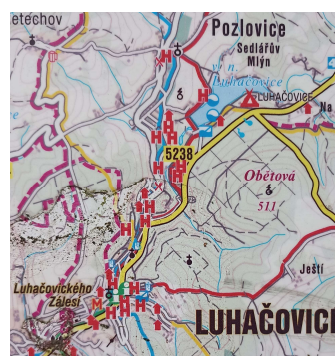
Třetí den prý bývá krizový, a tak abychom krizím předešli, naplánovali jsme si ve středu 28. června výlet mírnější, odpočinkový, doslova lázeňský. Vydali jsme se do Luhačovic. Po sedmé hodině ranní jsme se na nádraží v Kroměříži sešli náhodou s našimi spolužáky a kolegy, kteří měli namířeno různými směry za svými projektovými cíli. Nás se ale sešlo 15! Že by se všichni těšili na vyhlášené lázeňské oplatky?

S přestupem v Hulíně nás pak Slovácký expres zavezl do Luhačovic. Po krátké instruktáži jsme se vydali lázeňským územím Luhačovic přes městys Pozlovice k vodní nádrži, chcete-li přehradě. Tu jsme si klidným krokem, mírným tempem obešli celou, užili si, že i tady jsme mohli být téměř sami. Sem tam jsme potkali ty samé sportovce, kteří si plnili své denní limity, potkali jiné školní výpravy a vychutnali jsme si pohled na liduprázdné pláže, které se už za pár dní stanou útočištěm nejen lázeňských návštěvníků.

Co by to ale bylo za návštěvu Luhačovic bez ochutnávky nejznámějšího minerálního pramene Vincentky (zkusili jsme ji už cestou k přehradě) a také bez obligátních lázeňských oplatků? A co teprve hlavní strasse, kterou už před námi prošlo mnoho věhlasných jmen z česko(slovenské) historie a kultury.

I v tento den jsme měli velké štěstí na počasí. Předehnali jsme déšť. Sice nás dostihl, ale to my už jsme docházeli k nádraží a když zjistil, že na nás nestačí, nechal nás suchou nohou nastoupit do vlaku domů a spustil znovu, až když už jsme byli usazeni.

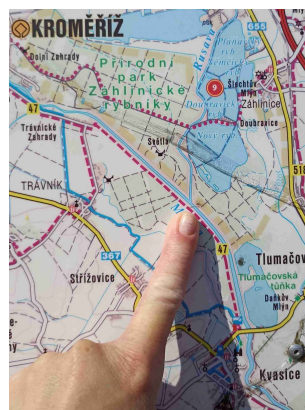
Ušli jsme: **11 km**
 Cesta nám trvala: 2:44:50
 Celkové stoupání: 315 m
 Maximální nadmořská výška: 346 m. n. m.

IV) Kroměříž - Kvasice - Kroměříž

A je to tady. Poslední den našeho turisticky laděného týdne v rámci týdne projektového. Je čtvrtek 29. června a my nikam nejedeme. Nevstáváme s vědomím, že musíme stihnout spoj. Nemusí to být ani příliš brzy. Trasa je totiž velmi snadná - od kroměřížské Lávky přes řeku Moravu se jde přes železniční most, stále po břehu do Trávnických Zahrádek, kde se napojíme na cyklostezku (a možná taky limčou :)). Cyklostezka vede do obce Kvasice, cílem je sportovní areál.

Po krátké pauze a odpočinku tamtéž už nás čeká jen cesta domů. Zítra už si bez pohorek a batohů, tyčinek a litrů vody počkáme na vysvědčení s radostí a dobrým pocitem, že jsme si pro něj doslova a do písmene došli po svých, někteří s otláčenými nohama a pár puchýři, ale jsme v cíli. Všichni. Studenti i učitelé.

Ušli jsme: **17,5 km**

Cesta nám trvala: 4:09:07

Celkové stoupání: 198 m

Maximální nadmořská výška: 258 m. n . m.

Za těch pár dní jsme zvládli ujít **58,6 km** v celkovém čistém čase **14 hodin 54 minut 20 sekund**.

A kam vyrazíme příští rok??? ;)